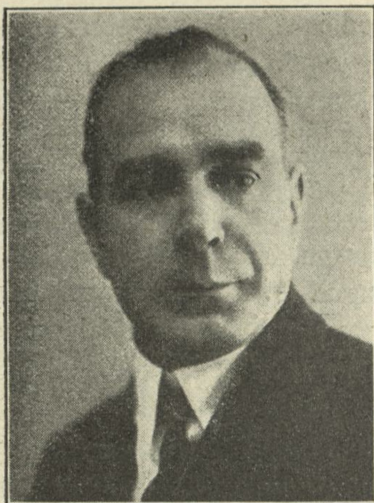

FRAN ALBRECHT:

J a z.

Dokler boš vase, duh moj, veroval,
 Željan svobode in višin¹⁾ pijan,
 Dokler boš sebi sam ukazoval
 V ponosno zarjo in visoki elan:
 Glej, ni me strah s teboj.

A če povesi trudna se ti duh, perot²⁾
 V razmahu smelem in če boš obstal³⁾
 Kot plah bojevnik pred obzidjem zmot⁴⁾
 In ves v nemoči lastni⁵⁾ trepetal
 Tedaj, duh moj, poginem naj s teboj!

Rodno mesto.

Od daleč sem te sanjal zlato mesto.
 Ko si v pomladnji se nakit odelo,
 Je v moji krvi od želja zavrvelo⁶⁾,
 O za teboj, ti zlato mesto!

¹⁾ Висина — ²⁾ крило — ³⁾ застао — ⁴⁾ заблуда — ⁵⁾ сопствен —
⁶⁾ ускипело.